

Մտրամէլիք կրակն օր տեսաւ, վախեցաւ, ըսեց.— Ա՛ն էդ խա-
դալուն, ընձնէ հետըցի:

Առաւ իրեք տղէն, էկաւ:

Բերեցին վիճակ թալին թէ— Ո՞ր մէկ թագաւոր դնինք:

Վիճակ ընկաւ Յուան-Վէգոյի վրէն, ու Յուան-Վէգոն բերին
դրին թագաւոր¹⁾:

Դաւթին լէ բերին էրին նախըջի:

Դաւիթ գնաց մէջէն, ուրան կոպալ մի փրցուց ու դրեց վըր
փիջին, էկաւ նախրի առէչ կայնաւ ու քշեց նախիր հանեց ի սար:

Օրն էջաւ կէսօր, նախիր ժողվեց, բերեց, լցեց քաղքի մէջ:

Քեռի-Թորոսիկ լարեց յեղև. փախաւ մտաւ տէրտըրոջ տունն,
սաղմոց վերուց, սաղմոց կ'ըսէր:

Մնաց յարի լուսունն. լուսունն էլի էկաւ կայնաւ նախրի ա-
ռէչ. նախիր քոմեց ու քշեց ի սար:

Մէկ լէ տեսաւ, օր նախիր մի մէկ ուրիշ գեղից էկաւ էդ
սար:

Գնաց էն նախրի տաւար ըմէն քոմեց, բերեց խառնեց ուր
տաւրի հետ:

Նախըջին էկաւ, ըսեց.— Դաւիթ, էն տաւար իմն էր, յո՞րի
քոմեցիր, բերիր խառնեցիր քու նախրին:

Ըսեց.— Չէ, էդ իմ էրեկուայ տաւրից ա մանցի էդ տեղ:

Ըսեց.— Չէ, Դաւիթ ջան, իմ տաւարն է, քու տաւար չէ:

Էրկուս էղան ախպէր:

¹⁾ Ա. վարիանտով ոչ թէ վիճակով է Յուան-Վէգոն թագա-
ւոր դառնում, այլ Սասուն գալուն պէս «չուտ էլաւ (Յուան-Վէ-
գոն) բերդի գլոխ— երևի, անդրանկու թեան իրաւունքով— Ճնճղիկ-
Փոքրիկ էղաւ գեարգաւանչի, Ձինով-Յովան լէ մնաց տուն»: Իսկ
Դաւիթ սկզբում տէրտէրի մօտ կարդում էր, յետոյ նախըջի է
դառնում: